

κλανιά

κλανιά, η, ουσ. [<κλάνω + κατάλ. -ιά]. **1.** η πορδή: «ποιος άφησε αυτή την κλανιά που μας βρομοκόπησε!». **2.** η κωλοτρυπίδα, ο πρωκτός: «πρόσεχε την κλανιά σου απ' αυτόν τον άνθρωπο, γιατί είναι μεγάλος κολομπαράς». **3.** άνθρωπος ανάξιος λόγου, ασήμαντος, τιποτένιος: «ακόμα δεν μπορώ να καταλάβω γιατί κάνεις παρέα μ' αυτή την κλανιά!». **4.** για άτομο που έχει αδικαιολόγητα υπεροπτική συμπεριφορά και επιδεικνύει προσποιητή ανδρεία, λέγονται και οι παρακάτω φράσεις: *μαγκιά, κλανιά, εξάτμιση και κώλος επεισόδιο / μαγκιά, κλανιά, εξάτμιση και κώλος κουβαρίστρα / μαγκιά, κλανιά, εξάτμιση και κώλος υποβρύχιο / μαγκιά, κλανιά, εξάτμιση και κώλος φιλιστρίνι.*

- *θα σου ανοίξω την κλανιά*, (απειλητικά) θα σου επιβάλω άγρια τη σεξουαλική πράξη από πίσω και κατ' επέκταση, θα σε τιμωρήσω σκληρά: «αν ξανακάνεις τέτοιες βλακείες, θα σου ανοίξω την κλανιά, να το ξέρεις».

- *τι λέει η κλανιά σου!* (ειρωνικά) είσαι γελασμένος, αν νομίζεις ότι πιστεύω πως τα πράγματα έγιναν έτσι όπως τα λες, ή είσαι γελασμένος, αν νομίζεις ότι τα πράγματα θα γίνουν έτσι όπως τα θέλεις ή όπως σε συμφέρουν. Για συνών. βλ. φρ. *τι λέει το μηλίγγι σου!* λ. *μηλίγγι.*

- *του άνοιξα την κλανιά*, του επέβαλα τη σεξουαλική πράξη από πίσω και, κατ' επέκταση, τον ξευτέλισα, τον τιμώρησα σκληρά: «δεν είναι τόσο άντρας, όσο νομίζεις, γιατί προχτές το βράδυ του άνοιξα την κλανιά || από καιρό τον είχα στο στόχαστρο και με τη πρώτη ευκαιρία του άνοιξα την κλανιά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας